

spørgsmålet efter Justitsministeriets opfattelse afhænge af en nærmere retspolitisk stillingtagen i Folketinget . . .«, jf. det svar på spørgsmål 9, som er optrykt som bilag til beretningen. Ministeren peger således alene på politiske problemer og afviser samtidig at gå konstruktivt ind i debatten, før der er fundet en politisk løsning.

Alligevel var det primært lovtekniske og ikke politiske begrundelser, justitsministeren henviste til, da han i et samråd med politisk-økonomisk udvalg den 14. maj 1987 blev anmodet om at besvare følgende spørgsmål: »Ministeren bedes redegøre for, hvilke problemer han ser ved en vedtagelse af nærværende beslutningsforslag.« Ministeren gentog i sit skriftlige svar på samrådsspørgsmålet sin tidligere erklærede »sympati for principperne i beslutningsforslagene«, men anførte derefter som sin overordnede og udslagsgivende vurdering af forslagene: »Men der kan også være grund til at gøre opmærksom på, at en effektiv lovgivning vil blive kompliceret, og der er mange problemer forbundet med en sådan lovgivning.«

Justitsministerens – og regeringens – »aktive medvirken« til problemernes løsning kan således gøres op meget enkelt: Først fastholder man under udvalgsarbejdet, at en »retspolitisk stillingtagen i Folketinget« er en nødvendig forudsætning for at komme videre. Derefter fraråder man en sådan politisk stillingtagen med henvisning til, at »der er mange problemer forbundet med en sådan lovgivning«. Dette er en yderst effektiv fremgangsmåde, når man ønsker at forhale lovgivningsarbejdet og forhindre Folketinget i at træffe beslutninger.

Såvel ved 1. behandling som under udvalgsarbejdet er det anført fra flere sider, at en væsentlig del af formålet med beslutningsforslagene kunne realiseres ad frivillighedens

vej. Mindretallet har stor sympati og forståelse for dette synspunkt og har derfor foreslået en fremgangsmåde, som tilgodeser frivillighedsprincippet. Forslaget om offentliggørelse af de politiske partiers regnskaber (B 54) kunne erstattes med en frivillig aftale mellem partierne efter svensk forbillede, medens forslaget om frivillighed for bidrag til politiske partier (B 55) kun begrænses til en betinget vedtagelse, hvor lovgivningsforpligtelsen kun blev aktuel, såfremt organisationerne ikke selv havde realiseret frivilligheden inden en bestemt dato. Ingen af disse forslag kunne imidlertid samle tilslutning i udvalget.

På denne baggrund og i lyset af, at der ved 1. behandling kunne konstateres et flertal for hvert af de to beslutningsforslag, ønskede mindretallet, at der blev skrevet betænkning, således at forslagene kunne komme til afstemning i salen. Mindretallet måtte imidlertid til sin beklagelse og under protest konstatere, at såvel regeringspartierne som Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti modsatte sig betækningsafgivelse. Dette er parlamentarisk uacceptabelt og kan kun forklares med, at partierne ønsker at holde deres stilling til principperne i beslutningsforslagene skjult for befolkningen.

Mindretallet er overbevist om, at der i befolkningen er et stort flertal, som støtter principperne i de to forslag. Offentliggørelse af de politiske partiers regnskaber er mere end nogensinde blevet et krav efter vedtagelsen af statsstøtte til partierne. Frivillighed for bidrag til politiske partier rejses igen og igen som et krav og giver anledning til konflikter på arbejdspladserne. Det er uholdbart, at partiegoisme forhindrer Folketinget i at tage stilling til så væsentlige principper. Derfor vil mindretallet fortsat af alle kræfter arbejde for forslagenes vedtagelse.

P. u. v.

IVAR NØRGAARD
formand